

Srečno Novo leto

1941

želita vsem cenjenim naročnikom, inserentom,
čitateljem in prijateljem „Slovenskega gospodarja“

uredništvo in uprava

Po Jugoslaviji

Letni obračun kmetijskih ustanov

V soboto, 21. decembra, je pod predsedstvom g. Martina Steblovnika zasedala v Ljubljani zakonita zastopnica kmečkega stanu »Kmetijska zbornica«, v nedeljo so se pa zbrali člani odbora Kmečke zveze na svoje redno zasedanje. Obe organizaciji sta se uvodoma spomnili velikega dobrotnika pokojnega voditelja dr. Antona Korošca. Njegovemu spomenu na čast je Kmetijska zbornica sklenila v bodoče dati vsako leto dvema kmečkima fantoma (enemu iz Štajerske, drugemu iz Kranjske), ki bosta ostala na domačem posestvu, vso oskrbo v kateri koli kmetijski šoli v Sloveniji. Tudi Kmečka zveza je v spomin dr. Antona Korošca ustanovila sklad dr. Korošca in iz sredstev tega sklada se bosta vsako leto šolala dva najsiromašnejša kmečka fanta za učiteljski poklic.

Iz delovanja Kmetijske zbornice posnamevmo, da se je trudila doseči oprostitev trošarina za tisti cement, ki se potrebuje pri kmetijskih zgradbah; doseglo je, da se cena krompirju ni uradno določila; vršila je pa poleg tega več ali manj uspešna posredovanja v vseh stvareh, ki se tičejo kmetijske zakonodaje in kmetijskega napredka sploh. Zlasti lep uspeh ima zbornica z izdajanjem strokovnega

lista »Orač«. Proračun za leto 1941. znaša 1.102.000 din.

Prav tako, kot Kmetijska zbornica, je delovala z več ali manj uspešnimi posredovanji tudi Kmečka zveza, ki si je poleg tega ustanovila še svojo posojilnico, delovala pri reorganizaciji blagovnega združništva ter sodelovala pri uresničitvi načrta o učiteljskih domovih. Nabavljala je svojim članom sadna črvesca in umetna gnojila, prirejala je številne kmetijsko-poučne tečaje in predavanja. Občni zbor delegatov Kmečke zveze se bo vršil 26. januarja 1941. ob 9 dopoldne v frančiškanski dvorani v Ljubljani, tabor Kmečke zveze bo pa prihodnje leto v Novem mestu.

Spominski križ. Na najvišjem vrhu Velebita, imenovanem Sveto Brdo (v zapadnem delu Krasa proti Jadranskemu morju, 1758 metrov visokem), bodo zgradili v spomin na 1300 letnico pokristjanjenja Hrvatov križ. Visok bo 50 metrov ter zgrajen iz železo-betona. V podnožju križa bodo priredili kapelo na čast hrvatskemu blaženiku Nikoli Taveliču, o katerem upajo, da bo v bližnji bodočnosti proglašen za svetnika. Napraviti nameravajo v križu avtomat, ki bo izžarjal ob raznih verskih in narodnih praznikih s križa svetlobo. Križ bo postavljen na takšnem kraju, da bo viđen daleč okoli po otokih Jadranskega morja. Vsako leto se bodo priredila pri križu romanja v čast bl. Nikoli Taveliču.

Čuječe oko mornarice

Delovanje pomorskih zračnih sil često zasenči napade in gibanja navadnih kopnih letal. Brez letal, ki imajo svoj dom na ladji nosilki letal, bi bila vojna mornarica slepa in preveč izpostavljena sovražnim napadom. A tudi njena napadalna sila bi bila omejena na dosežaj njenih topov. Ladijska letala se zelo razlikujejo od navadnih kopenskih letal. V njih so združena svojstva lovcev, bombarderjev in

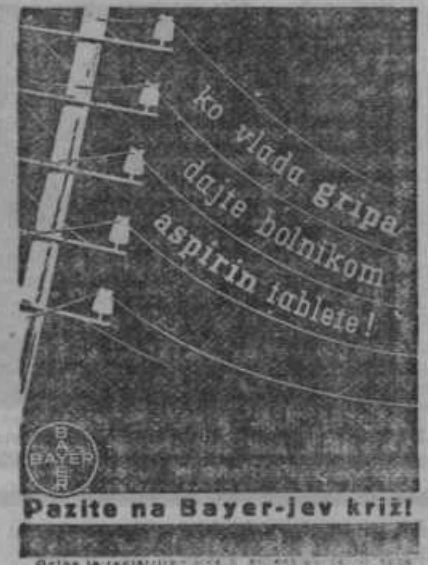
torpedonoscev. Navadno razumemo pod zračnim torpedom letalske bombe najtežjega kalibra, toda pravi zračni torpedo je povsem drugačno uničevalno bojno sredstvo. Z uspehom ga lahko vržemo na cilj samo iz točno preračunane višine. Taka letala, ki se imenujejo torpedoplani, so posegla prvič v boj aprila 1940, ko so napadla na poletu iz severno-angleških Orknejskih otokov na Bergen v

Norveški namško križarko, in to s popolnim uspehom. Pozneje so te vrste angleških letal sodelovale z navadnimi letali posebno ob napadih na nemške pomorske sile, ki so se zbirale v poletju in na jesen ob Rokavskem prelivu za vdor v Anglijo. Tedaj so dosegla uspehe celo pri uničevanju težkih tankov.

Te angleške pomorske zračne sile so se obnesle tudi na afriškem bojišču, kjer so onemogočile prodiranje čet italijanskega maršala Grazianija ob severnoafriški morski obali proti Egiptu in Sueškemu prekopu.

Razen te svoje ofenzivne službe vrše angleške pomorske zračne sile neprestano obhodno stražo na vseh morjih, kjer odkrivajo sovražne križarke, ki prežijo na angleške tovorne ladje. One so neprestano čuječe oči britanske mornarice. Najnovejši modeli »Farey Fulmar«, ki so stopili pred kratkim v službo, pomenjavo v svoji uporabnosti pravo zmago slavlje letalske tehnike.

Angleške pomorske zračne sile stalno rastejo. Da vidimo, koliko pažnjo posveča te vrsti orožja britansko vojno vodstvo, je dovolj, da omenimo, da bo kmalu dograjenih šest novih matičnih ladij — nosilk letal.

Prvi kristjani v Rusiji. V prvih stoletjih po Kristusu je bila Rusija razdeljena na več manjših kneževin. Najmočnejša med njimi je bila kijevska. Takrat je bila Rusija še poganska. Vdova po knezu Igorju je bila prav za prav prva kristjanka v Rusiji. Krst je sprejela leta 957. Vendar pa je ostal njen zglede brez odziva. Šele njen vnuk Vladimir, ki je bil krščen leta 988, je našel med narodom popolno razumevanje. Narod se je dal trumoma krstiti. Koj nato je dal v vsej kneževini uničiti vse poganske molitnice in znamenja. V sosednje kneževine pa je postal pridigarje, ki so spreobračali pogane. Prvo krščansko cerkev je dala zgraditi kneginja Olga v Kijevu, posvečena je bila sv. Eliji.

Podkrajški Judež

Povest iz domačih hribov

I.

Ojstriško planino in Hom loči strašna soteska, ki je pol ure navzgor in navzdol ni mogoče prestopiti. Ljudje pravijo, da se je vrag nad nekim pastirjem s planine tako razjezil, da je na tem kraju zemljo raztrgal in skozi razpoko napeljal Bistriški graben, tako da sta ostali obe planini brez vode. Zaradi tega se imenuje ta soteska Hudičev graben. Bog ve koliko klafter globoko padajo skalnate strmice, na dnu nekje pa buči in šumi voda. Zgoraj steni nista nikjer dalj narazen, kakor toliko, da bi lahko kamen vrgel z ene na drugo stran. Na enem kraju pa — tam, kjer je na ojstriški strani peč, imenovana Prag, na homški strani pa tik na robu star macesen — je graben tako tesen, da bo z ene na drugo stran le kakih šest klafter. Globok je tu tako, da bi lahko dva podkrajška cerkvena stolpa enega na drugega postavil v sotesko, pa bi komaj zvezda prikukala iz brezna. Bil pa je Prag na ojstriški strani za kaki dve klafteri višji ko macesen na nasprotni strani. Temu kraju so ljudje rekli Pekel.

Od macesna se vije stezica navzgor po trati k studenčku, ki slovi daleč naokoli zaradi svoje mrzle, čiste

vode, o kateri ljudje pravijo, da ima čudežno moč, in dalje po planini k pastirskim stanom, ki jih imajo tu vsi premožnejši gruntarji iz doline.

Bilo je lepega jasnega poletnega dne. Pri studencu je sedelo veliko, postavno dekle, ki je bilo čedno po domače napravljeno. Stara je mogla biti kakih dvajset let. Bila je lepega obraza, cvetočih lic, oči pa so razodevale ponos in deklisko odločnost. To je bila Julka, hči podkrajškega župana Nadvornika. Davi je gnala kravo na očetovo planino, zdaj pa je počivala pri studencu. Zda pa zdaj je goitnila požirek hladne studenčnice, vmes pa je napeto gledala na drugo stran grabna, ker se ji je zdelo, da se tam nekaj godi.

Od Homa sem se je spet začel strel. To so lovci, je sklepala Julka. Spet je počil strel. Tedaj je skozi smrečje nekaj švignilo in spet izginilo. Na srnjaka so šli, si je mislila in je hotela počakati, da bi še več videla. Pa je res videla — še več, kakor si je želela... Zopet sta počila dva strela. Kar nato še tretji — ta že bliže. Nekaj minui nato je nastal pod vrhom Homa krik in žvižg, s svojimi bistrimi očmi je dekle zagledal neko temno postavu, ki se je koleštrala po bregu dol, za njo so se prikazali drugi, ki so jeli venomer streljati in kričati. Zda ji je bilo jasno: lovci so zasačili divjega lovca in ga gonijo ter lovijo... Divji lovec je napel vse sile, da bi jim ubežal. Bliskovito je drčal ob grmovju proti levi strani planine ali tu so bili pripravljene že drugi lovci, ki so vpili in

Novice iz domačih krajev

70 letnica g. župnika zadrugarja. Na Sp. Polskavi pri Pragerskem je slavil sredi decembra 70 letnico tamošnji g. župnik Melhior Zorko. Rodil se je na Zdolah pri Brežicah. Novo sv. mašo je pel na Vidmu ob Savi. Zorkova nova sv. maša je bila prva v novi videmski hiši božji. Kaplanoval je prvič v Solčavi pod že rajnim g. župnikom Šmidom. Njegova duhovniška služba med Solčavčani je bila še po starem načinu, ker je poučeval otroke poleg verouka še tudi v drugih predmetih. Jubilant se je po dr. Krekoviha načelih kot mlad kaplan

lotil združništva in je imel v Savinjski dolini na tem polju lepe uspehe. V hvaležnost za organizacijo dobrodočih zadrug je bil imenovan za častnega občana občin Rečica in Kokarje. Kaplan je bil še pri Sv. Marjeti niže Ptuja, v Leskovcu, v Cirkovcah ter na Hajdini, od koder je prišel za župnika na Sp. Polskavo, kjer je vsestransko delaven v zdravju ter mladeniški čilosti dobrih 20 let. V cerkvi, na združnem in prosvetnem polju delavnemu g. župniku Melhiorju čestita k 70 letnici »Slov. gospodar« z željo, da bi dočkal še več življenjskih jubilejev pri telesnem zdravju ter duševni čilosti!

V Plešivcu v župnijski školi pri Veienju sta obhajala zlato poroko Jožef in Helena Pirnat

Ali si upate pridobiti »Slovenskemu gospodarju« vsaj enega novega naročnika?

Smrtni padec. S stavbe novega bogoslovja pod Kalvarijo je padel 54 letni kleparski pomočnik Mihael Jodl iz Maribora. Obležal je s smrtnimi poškodbami po vsem telesu, katerim je v bolnišnici podlegel. Pokojni je bil dober delavec in skrben družinski oče.

Huda nesreča radi zastrupljenja z dimom. K Aljozu Zemanu, ključavničarskemu mojstru v Kacijanarjevi ulici v Mariboru, je prišel na Stefanovo na obisk uradnik Jaroslav Mühlstein. Ker so bila ob desetih vrata stanovanja še zaprta in ni bilo na trkanje nobenega odziva, je vlomil s pomočjo v isti hiši stanujočega tkalskega mojstra vrata v Zemanovo stanovanje. V stanovanju sta našla v spalni sobi mrtvega 48 letnega Zemana, njegovo ženo pa nezavestno. Pri Zemanu je bil ves trud z umetnim dihanjem zaman. Ženo pa so prepeljali reševalci takoj v bolnišnico. Zakonca Zemanova sta zakurila na predvečer v peči žagovino, dim odvodna cev pa je bila zamašena. Od dima zadušeni Zeman je bil iz Češkoslovaške.

Nogo mu je zdrobilo. V Rušah sta dva vagona tovornega vlaka stisnila desno nogo 50 letnemu delavcu v tovarni za dušik Andreju Krivicu. Noga je popolnoma zdrobljena. Ponesrečenca so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Na cesti zadet od kapi. Na božični dan je šel iz Maribora na Pobrežje po obdravski poti 57 letni tesarski delovodja Jožef Stupan z Zrkovske ceste. Naenkrat je omahnil ter obležal mrtev, zadet od srčne kapi.

Vlak povozil vola. Ob priliki napajanja je mesarju Hermanu Wögererju v Krčevini pri Mariboru pobegnil vol na železniške tračnice baš v trenutku, ko je vozil po tiru vlak, ki je vola vsega razmesaril.

Rebra si je polomil 31 letni delavec Ferdo Orlčnik. Na železniški postaji št. Jurij ob juž. žel. je nakladal krmo z voza na vagon, pri tem pa tako nesrečno padel na vagon, da si je nalomil več reber. Ponesrečenec se zdravi v celjski bolnišnici.

Starček zmrznil. Na Hrenovi v župniji Nova cerkev pri Celju je živoraril v svoji kočici 73 letni Jakob Jezernik. Sameval je in se je borno preživljal s tem, kar je pridelal na oralu zemlje, katerega je posedal. Ker ga pred prazniki ni bilo na spregled, so šli sosedje pogledat in so ga našli v koči zmrznjenega. Imel je že raztrgano obleko in se radi revščine ni upal med ljudi. Rajniki je bil vse svoje življenje posebež, ki je bil najrajši sam. Za priloževanje sorodnikov, naj bi prodal domačijo in se preselil k njim na stara leta, se ni

zmenil in je rajši zaključil svoje bedno življenje v pomanjkanju in mrazu.

Avto se je zaletel v voz. Blizu gostilne Medved v Škofji vasi pri Celju se je zaletel osebni avto g. Kompoša iz Dobrne, katerega je šofiral upokojeni kapetan g. Kordon iz Celja, v nasproti prihajajoči voz. Konja sta se odtrgala od voza, oje voza se je pa zarilo skozi steklo v avtomobil. Na vso srečo so ostali vsi nepoškodovani, samo prestrašili so se zelo. Pokvarjen pa je avtomobil in je škoda precejšnja.

Smrtna nesreča očeta dveh nepreskrbljenih otrok. 35 letni delavec Miha Kalan, ki je bil zaposlen v železarni na Javorniku pri Jesenicah, je nakupil za praznike na Jesenicah živila za svojo družino. Z vlakom se je hotel vrniti na dom v Radovljico. Ko je hitel na postajo in šel po železniškem tiru, je padel in zalotila ga je na tiru lokomotiva. Nekaj časa ga je tiščal stroj pred seboj, nakar so mu kolesa poškodovala glavo in mu odrezala desno nogo nad gležnjem. Prepeljali so ga takoj v bolnišnico Bratovske skladnice, kjer je pa podlegel prehudim poškodbam. Pridni družinski oče zapušča ženo z dvema nepreskrbljenima otrokoma.

»Slovenska straža« obdarovala za božične praznike 55 obmejnih šol. »Slovenska straža« v Mariboru je obdarovala za letošnje božične praznike 55 obmejnih šol in je bilo med revne otroke razdeljenega blaga za 92.000 din. Obdarovalna akcija se je letos spomnila predvsem revnih Haloz. Razdelilo se je 150 parov čevljev, nad 200 parov perila za dečke in prav toliko za deklice, blaga pa za 200 dekliških in 250 deških oblek. »Slovenska straža« se v imenu obdarovanih zahvaljuje vsem osebam, tvrdkam, denarnim zavodom in drugim ustanovam, ki so sodelovale s prispevki pri obdarovalni akciji.

Zanimiva zgodovina ustanovitve Prosvetnega društva. S Keblja na Pohorju poročajo: Peletnica smrti našega volga Florjana Globovnik, ki je umrl 29. novembra 1935, nas spominja na zgodovino ustanovitve našega katoliškega prosvetnega društva. Florjan Globovnik je bil mož bistrega duha, ki ga je izobrazil s čitanjem »Slov. gospodarja« in drugih listov ter knjig. Uvidel je velik pomen izobrazbe za kmečko ljudstvo, zlasti za njegovo mladino. Radi tega se je trudil ustanoviti na Keblju izobrazovalno društvo. S svojim prijateljem Francem Fridrih je leta 1912. — torej v nekdanji Avstriji — vložil pravila društva in s prošnjo, da se dovoli ustanovni zbor društva. Prošnjo pa je takratna Slovincem nasprotna oblast odklonila. Društvo ni bilo dovoljeno. Leta 1932. je Florjan Globovnik v zvezi s svojimi somišljeniki vložil pravila Pro-

pokali vanj. Ali so resno merili nanj ali so ga samo strašili, tega dekleta ni moglo presoditi. Hitela je na kraj ostriškega brega in se tu sklonila med brinje; od tod je lahko pregledala ves homški breg in ji ni ušlo nič tega, kar se je na oni strani godilo. Nekaj časa ni videla divjega lovca. Kar iznenada se je nekaj niže spet prikazal. Bum, bum, bum so pokali za njim... Za božjo voljo, zdaj je padel, valil se navzdol ko kamen, gotovo so ga zadeli. Ne! Že je pokonci in hiti na desno. V navpično peč hoče. Ali saj ni mogoče. Tu gor še mačka ne pride. Tudi lovci so se že prikazali zgoraj in streljajo dol. To je pravi čudež, da ga ne zadenejo. In kak je! Ves je črn, glavo pa ima belo, kakor da je z apnom polit... Še enkrat skuša na levo predreti, pa se mora pred streli umakniti. Zdaj se je sklonil pod grm. Od leve prihaja pet, šest lovecev — bum, bum pokajo streli — ko divjo zver ga gonijo. Spet je vstal, proti Pr zu leti, za njim je vrišč. Sveta Marija, ta človek ne pozna kraja in hiti v smrt. Nehote je Nadvornikova Julka planila pokonci in je zavpila, kar je mogla: »Nazaj! Nazaj! Hudičev graben! Pekel!«

Nič ni čul. Obstal pa je in zagnal nekaj v Hudičev graben — bila je puška. In zdaj, zdaj — za božjo voljo, kaj misli? Menda vendar ne... Sveta Pomagalka, zaletel se je na Prag... Ježešmarija! — Dekletu se je zavrtelo v glavi, nič več ni videla. S silo je odprla oči in pogledala dol. Ali jo moti pogled? Ali je mogoče? Ali

se je zgodil čudež? Da, da, res je na tej strani pri mačesnu. Preskočil je Pekel. Na oni strani vpitje, pokanje — divjaki! Tedaj je predrzni ubežnik izginil. Ali so ga zadeli? Ali se je omotično zvrnil v prepad?... Dekle samo je obšla omotica, da se je sesedla za brinjevim grmom v mah.

Minulo je nekaj minut, tedaj je začula Julka šum. Sto korakov pod njo se je zganil grm, temna postava se je priplazila izza njega, šinila k sosednjemu urno ko mačka — bil je divji lovec. Zdaj je bil že čisto blizu, spoznala ga je.

»Judež! Za božjo voljo! Ali si še živ?« je zaklicala. Prestrašen se je umaknil za korak, naglo si je z roko zakril lice, »oj nato pa jo je posledal z divjim pogledom. Bil je krepak mladenič blizu tridesetih let, nekaj divje fantovskega je bilo na njem. Ali to divje v njem je zdajci omagalo. Začel se je po vsem telesu tresti, bilo je tudi zanj preveč, kar je to zadnjo uro doživel. Zrušil se je na kolena, iztegnil je roke proti dekletu in jo prosil:

»Julka, bodi usmiljena, ne izdaj me!«
»Kaj pa si storil?« ga je vprašala.
»Nič. — Srnjaka sem ukradel.«
»Kaj drugega ne?«
»Ne... Da, obstrelil sem enega od teh...«
»Da je umrl?«
»Ne, samo v desno nogo, nad koleno sem ga.«
»Kako pa to tako za gotovo veš?«

Turki proti turški kavi. Pojem kave je neločljivo povezan s Turki. In vendar se obeta, da bo ta pojem polagoma le še zgodovina. Turško časopisje je namreč otvorilo silno propagando proti uživanju kave. Ob tej priliki ugotavljajo, da je zanesel v Turčijo kavo neki Arabec Hem leta 1556. Čim se je pojavila kava, že je izpodrinila neko vrsto kislega mleka, nazvanega »ayram«, ki je bila dotlej splošno uživana narodna turška pijača. Vzrok, da je pričela sedaj v Turčiji propaganda proti uživanju kave, tiči v tem, ker Turčija ne more več kupovati kave v Arabiji, ampak jo mora uvažati iz Brazilije.

18.000 src na desni strani. Normalno ima človek srce na levi stra-

svetnega društva s prošnjo, da bi se ustanovitev dovolila. Takratna diktatorska (JNS) vlada pa je prošnjo odbila, češ da obstoja na Kebiju sokolsko društvo. Šele po odhodu te vlade je bilo za časa ministროvanja dr. Antona Korošca v notranjem ministროstvu društvo dovoljeno. Ustanovni zbor je bil 30. avgusta 1936. Naš vrli Globovnik ga ni doživel, ker ga je leto prej pokosila smrt.

Nova katastrska uprava v Gornjemgradu. Z odlokom finančnega ministროstva se osnuje nova katastrska uprava s sedežem v Gornjemgradu.

Naznanilo. Mariborska mestna hranilnica, Spodnještajerska ljudska hranilnica in posojilnica ter Kreditni zavod v Mariboru dne 2. januarja 1941 radi notranje preureditve za stranke ne bodo poslovali.

CERKEV SV. DRUŽINE NA RUNEČU

Prijazna vas Runeč leži sredi vinogradov na ozkem pa vođoravnem hrbtu sredi očarljive Priekije. Vendar je najbližja hiša božja od Runeča tako zelo oddaljena in posebej po za-

sneženih potih za deco skoraj nedosegljiva, da so si že pred mnogimi leti omislili skromno kapelico v neposredni bližini šole. Kapelica že davno več ne ustreza dušebrižnim potrebam in tudi svečenik, ki mora od daleč na Runeč, nima ne zakristije ne svoje sobe.

Iz goreče vneme vaščanov je izšla misel, da postavijo skromen božji hram. Preteklo zimo so prebivalci izrazili željo in svojo priprav-

ni. So pa tudi izjeme, ko imajo poedinci srce na desni strani prsnega koša. To razliko je na zanimiv način pokazal zdravniški pregled v Nemčiji. V nekaterih okrajih je bilo v celoti rentgenizirano vse prebivalstvo. Ob tej priliki je bilo iz posnetkov ugotovljeno, da pride na 5000 ljudi eden, ki ima srce na desni strani. Če se ta procentni račun potem raztegne, kot zanimivo navaja tozadevna statistika, na vso Nemčijo, bi našli nad 18.000 ljudi, ki imajo srce na desni strani.

Alkohol iz lesa. Švedska inženirja Asplung in Holst sta odkrila nov način pridobivanja alkohola iz lesa. Proizvodnja bo v kratkem preizkušena v večjem obsegu. Po pogodi med državo in največjim švedskim lesnim

»Bom vendar vedel, če sem pa tja meril.«
Čez nekaj časa je rekla Julka:

»Ti — zdaj si bil tako blizu smrti ko še nikoli. Tu čez ne bi bil nihče šel skakat. Mene je groza, če pomislim na to.«

»Pa nočem dve, tri leta sedeti — meni bi bilo to najhujše, kar bi me moglo zadeti.«

»Bolj hudo bi še bilo, ko bi zdaj ležal spodaj na dnu Pekla. Ali nič nisi pomislil, da se boš ubil, če skočiš s Praga?«

»Ko bi ležal spodaj v grabnu, bi imel vsaj svoj mir. Takle človek, kakor sem jaz, je le na poti na svetu,« je odvrnil trmasto.

»Na dušo pa nič ne pomisliš,« ga je resno opomnila; »ko bi na dušo bil mislil, bi ne bil hodil v tako nevarnost.«

»Nas eden nima ne na tem ne na drugem svetu kaj pričakati.«

»Za božjo voljo, ne govori vendar tako! Pogubiti se ne smeš. Bilo bi škoda za tvojo dušo. Strašno bi se mi smilila.«

Zastrmel je vanjo, potem jo je spet poprosil:

»Ne izdaj me! Kajne, da me ne boš?«

»Ali so te lovci spoznali?« ga je vprašala.

»Ne. Pokril sem se z belim prtom. Ko sem skočil čez graben, mi je padel z glave.«

neguj svoje zobe!

S tako važno stvarjo kot je nega in čiščenje zob zares ne bi smeli odlašati. Uporabljajte redno Sargov Kalodont in ostanite pri njem. Sargov Kalodont ima to prednost, da temeljito čisti zobe, obenem pa odpravi zobni kamen in prepreči njegovo zopetno tvorbo. Čistite zato zobe vsako jutro in vsak večer s Sargovim Kalodontom.

SARGOV

KALODONT

proti
zabnemu
kamn

Velika tuba je posebno ekonomična!

ljenost pomagati, če bi se na Runeču postavila nova cerkva na čast sv. Družini, v kateri bi bilo prostora vsaj za 500 ljudi. Osnoval se je pripravljalni odbor, ki si je nadel nalogo, da zbira prostovoljne prispevke in pripravi vse potrebno za zidavo. Obrnil se je najprej s prošnjo na kn.-šk. ordinariat v Mariboru, ki je njegovo namero z veseljem pozdravil in odobril ter dovolil pobiranje prostovoljnih prispevkov po vsej velikonedeljski dekaniji. Poleg tega je kn.-šk. ordinariat sam oskrbel in plačal gradbene načrte za novo cerkev. Odbor se je s prošnjo obrnil tudi na kr. bansko upravo in

na ministროstvo pravde v Beogradu. Domačini pa so pripravljani darovati ves stavbni les in večino delovnih moči, kakor tudi vse potrebne vožnje. Uprava križniških posestev v Veliki Nedelji je prizadevanje podprla z znatnim denarnim zneskom in je v ta namen posodila svoj čekovni račun št. 11.453. Obračamo se tem potom na vse tiste, ki poznajo tukajšnje razmere, da podprejo naše prizadevanje.

Skrbite, da ne bo hiše v vaši vasi, katera ne bi imela »Slovenskega gospodarja«!

»Tebe je sam Bog rešil. Zato ne bom rekla ne besedice. Zaradi mene si lahko brez skrbi.«

»Bog ti povrni!«

»Ali poglej — saj si ranjen. Kri ti teče iz rokava.«

»To ni nič. Malo me je oplazilo. Oni lump je prvi streljal name. Potem sem v jezi tudi jaz poknil v njega, pa sem bolje zadel kakor on.«

»Rano si moraš obvezati.«

»S čim pa? Nimam nič pri sebi.«

Snela si je belo rutico, ki jo je imela okoli vratu, in mu jo je dala.

»Na, obveži se!«

»Nak, škoda take čedne rute!«

»Pa bo vendar bolj škoda, če izkrvaviš. Sleci jopič pa pokaži!«

Okleval je pa ubogal. Srajca je bila vsa okrvavela. Ko si je zavihal s krvjo napojeni rokav, se je prikazala precejšnja odrtina, tako da se je dekletko streslo. Vendar je rekla:

»Le pusti me! Bom že jaz.«

Zložila je rutico in ga obvezala, kolikor je s tresočimi se prsti skrbno in rahlo mogla. Vsa divja trma njegova se je ob tem raztajala. Skoro nežno je dejal:

»Tako, kakor ti, ni bil še nihče dober z menoj. Zdaj vem, da so tudi dobri ljudje na svetu. Bog ti povrni!«

»Ali ti je še kaj treba?« ga je vprašala.

